

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Денічева О. І.

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

Модернізація освітніх програм закладів вищої освіти здійснюється на засадах демократичних принципів побудови освітнього середовища, що спрямовує розвиток особистості у контексті основних етапів її соціалізації у суспільстві, інформатизації в освіті. Зазначимо, що індивідуалізація освітнього процесу впливає на реформування змісту вищої освіти, а використання методів індивідуалізації є необхідним задля ефективного навчання, формування професійних якостей та соціальних умінь особистості, визначення потенціалу продуктивності та рівня її конкурентоспроможності.

Основна ідея впровадження трансформацій у змісті освіти полягає у тому, щоб навчити здобувачів вищої освіти адекватно сприймати інформаційний контент; розрізняти та використовувати іншомовні електронні ресурси у процесі фахової підготовки; розвивати екологічне мислення. Модернізація змісту освіти спрямована на набуття практичних умінь та навичок, самовдосконалення та професійну реалізацію особистості в соціумі.

Мета роботи – проаналізувати трансформації у змісті освіти, які впливають на професійну підготовку здобувачів вищої освіти в Україні.

Розглянемо поняття *модернізація*. Це визначить необхідність трансформацій у змісті вищої освіти. Так, В. Рідель розтлумачує *модернізацію* як процес, який фокусується на внутрішньому оновленні системи культурних цінностей. Зміст *модернізації* становить розвиток різних сфер життя особистості під час її адаптації до новітніх інформаційних технологій та технологічних розробок в суспільстві [3, с. 5–8].

Підкреслимо, що *модернізація* здійснюється за трьома напрямками: культурним, соціальним, економічним. Згідно з культурним, модернізація – це результат розвитку технічного прогресу та ЗМІ (реформи та інновації в освіті). У соціальному – зміст *модернізації* розглядаємо як зміни, які спрямовані на підвищення мобільності соціальних послуг (комплекс правових та освітніх заходів, метою яких є покращення умов існування особистості). Робота економічного напрямку сприяє встановленню та розвитку ринкових відносин та єдиного

економічного простору, гармонізації попиту і пропозицій, покращенню умов праці [4, с. 24–25].

Оновлення змісту вищої освіти за трьома напрямками скеровано на формування міжособистісних відносин і умов захисту людини в суспільстві (право на освіту, працю, відпустку та ін.). У напрямі економічного розвитку, зміст модернізації розуміємо як професіоналізацію діяльності та підготовки здобувачів вищої освіти, що зумовлює впровадження науково-технічних розробок, інноваційних методів та підходів у ЗВО. Досліджуючи питання *модернізації*, спостерігаємо, що трансформації у змісті освіти передбачають удосконалення умов фахової підготовки здобувачів вищої освіти та уможливають підвищення їх конкурентоспроможності на ринку праці.

Згідно з науковими поглядами О. Овчарук, *модернізація* розтлумачується як «осучаснення» змісту освіти. Тенденція до модернізації змісту освіти у процесі підготовки здобувачів вищої освіти як в Україні спричинена сукупністю факторів [1, с. 177–179]:

- розвиток інформаційного суспільства (орієнтовано на використання набутих знань, вмінь та навичок для покращення умов існування);
- підвищення освітніх стандартів (зумовлено вимогами ринку праці, що передбачає оновлення змісту навчальних програм ЗВО);
- співробітництво країн в освітній сфері;
- адаптацією до сучасних вимог становлення особистості, здатної до самореалізації.

Зауважимо, що трансформації у змісті освіти здійснюються на основі принципів особистісно орієнтованого підходу, метою якого є надання можливостей розвитку індивідуального соціального потенціалу та креативності. Цей підхід передбачає використання методів і технологій, орієнтованих на визначення індивідуальних здібностей здобувачів вищої освіти під час професійної підготовки у ЗВО. Необхідно наголосити, що запровадження особистісно орієнтованого підходу спрямовано на формування особистісних цінностей майбутніх фахівців та процес індивідуалізації навчання з метою самореалізації особистості [2, с. 346–348].

Беручи до уваги, що *модернізація* – це комплекс змін, які мають різний характер походження та сфокусовані на трансформацію змісту вищої освіти, робимо висновок, що сукупність цих дій призначена вдосконалювати та оновлювати зміст освіти у процесі підготовки здобувачів вищої освіти в контексті їх адаптації до вимог і потреб інтенсивного розвитку сучасного суспільства.

Література:

1. Овчарук О. В. Сучасні тенденції модернізації освіти в європейських країнах шляхом запровадження компетентнісного підходу. *Проблеми сучасної педагогічної освіти*: зб. ст. Сер. : Педагогіка і психологія: РВНЗ. Ялта, 2005. Вип. 8. С. 176–186.
2. Професійна педагогічна освіта: особистісно орієнтований підхід : монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир, 2012. 436 с.
3. Riedel W. Was die Geisteswissenschaften leisten. *Würzburger Thesen zum Selbstbild der historischen Kulturwissenschaften*. Würzburg, 2004. № 77. S. 18–21.
4. Wenning N. Vereinheitlichung und Differenzierung. Zu der «wirklichen» gesellschaftlichen Funktionen des Bildungswesens im Umgang mit Gleichheit und Verschiedenheit. Opladen: Leske; Budrich. 1999. 408 s.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ДО РОБОТИ У ДИТЯЧОМУ БУДИНОКУ СІМЕЙНОГО ТИПУ ЯК ОДНОМУ ІЗ СУЧАСНИХ ІНСТИТУТІВ ГЕНДЕРНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Заблоцький А. Р.

доктор філософії,

старший викладач кафедри педагогіки та психології

Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія

імені Тараса Шевченка

м. Кременець, Тернопільська область, Україна

Забезпечення права дитини на виховання в сім'ї, як одне із головних завдань держави та суспільства, є зафіксовано у низці міжнародних документів і в законодавчих актах більшості країн світу. Тому усі розвинені держави прикладають зусилля до того, щоб кожна дитина зростала у родині та при цьому максимально забезпечувались її інтереси. Як зазначено у законі України «Про охорону дитинства»: «забезпечення найкращих інтересів дитини – це дії та рішення, спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини, відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної й етнічної належності, та врахування думки дитини, якщо